

← U Euroligi, klupskom nadmetanju najboljih na Starom kontinentu, Hrvatsku zastupaju tri kluba (Mladost, Jug CO i Primorje RB). U veljači još dva kluba 'plešu u Europi', u četvrtfinalu Kupa LEN (Mornar Brodospas i Jadran Deltron). S druge strane Jadrana, u talijanskoj ili najjačoj ligi svijeta, najbrojnija strana kolonija igrača su - Hrvati. Ujedno su i najbolji u svojim sredinama.

Alen Bošković

Obranom do uspjeha

Reprezentacija je godinu otpočela briljantno. Trofejem na turniru u njemačkom Hammu (tri pobjede), te prvim mjestom u Rijju (sedam pobjeda). Deset utakmica, jednako toliko uvjerljivih pobjeda. Ove su godine - nepobjedivi. Dvije će pak utakmice i postignuti rezultati ostati zauvijek zapamćeni. Onih 12-0 protiv Rumunjske i 6-1 sučelice Njemačkoj, u polufinalu i finalu brazilskog turnira. U dva susreta, i to dva presudna, samo jedan primljeni pogodak! Sada dolazimo do najzanimljivije stavke u razglabanju o hrvatskim vaterpolistima uoči Olimpijskih igara u Ateni.

Studiozni riječki stručnjak na izborničkoj klupi Zoran Roje temelji igru Hrvatske na nečemu na što naši navijači u momčadskim, loptačkim sportovima baš i nisu naviknuti. Na obrani! Roje smatra da je uspješan završetak napada koliko pitanje uigranosti, nadahnuća, toliko se da i uvježbati. No, obrana, uspješna, čvrsta, granitna kakvu igraju "barakude", pokazatelj je visokog stupnja motiviranosti, zajedništva, koncentracije, volje, discipline. Toliko sigurnu, kvalitetnu hrvatsku

obranu kakvu smo gledali u Rijju već odavno nismo vidjeli u svijetu vaterpola. To se pak ne da preko noći i lako naučiti. A to danas ima Rojin vaterpolski roj. Jedina momčad koju prošle godine nisu uspjeli pobijediti Mađari, svjetski prvaci, pobjednici Svjetske lige i brončani s EP-a.

U Ateni se, uvjereni smo, ne treba brinuti. "Barakude" će postići gol. I golove. Ali suparnici imaju jedan velik problem. Kako Hrvatima postići gol!

In memoriam

Bruno Silić (1958. - 2004.)

Nema više na bazenima Brune Silića. Nema više Sile uz Savu, ni na Zvončacu, Costabelli ili u Gružu. Čovjek koji je živio vaterpolom, kojem je vaterpolo bio život, ljubav i opsesija, napustio nas je 18. siječnja nakon duge i teške bolesti. Napustio nas je ujutro istog onog dana kada se u Zagrebu okupljala njegova najdraža momčad. Hrvatska reprezentacija uoči polaska u Rio de Janeiro. Ondje je trebao biti s njima, s nama. Veselio se tom putovanju, baš kao što se nadao da će ga njegov prijatelj, kolega Zoran Roje u kolovozu u Ateni uspjeli nadmašiti. Pobijediti u olimpijskom finalu.

Nije dočekao taj san. Usnuo je ranije, prerano. Usnuo je zauvijek baš kao što će zauvijek ostati u mislima, srcima, osjećajima svih koji su ga za života makar jednom sreli, upoznali. U toliko malo vremena provedenog s nama, ostavio je toliko mnogo. Medalja? Da, obilje trofeja. Igrača? Za popunu cijele lige. No, najviše što je ostavio jest njegova ljubav, veličina, dobrohotnost, humor. Upravo ono za čim čovjek najviše vapi, što najviše želi, treba. Nedostaješ nam, Sile!

Bruno Silić je rođen 1. prosinca 1958. u Splitu. Igrao je u Jadranu do 1977., te potom preuzeo treniranje mladih uzrasla u tom klubu. Od 1986. do 1990. trener je prve momčadi Jadrana. Bio je još trener u Triglavu iz Kranja (1990. - 1991.) Glyfada Atena (1991. - 1993.), Mladosti (1993. - 1995. i 2000. - 2002.), Pesčari (1998. - 1999.), Jadranu (1999. - 2000.). Od ljeta 2002. bio je na dužnosti izvišnog direktora zagrebačke Mladosti. Izbornik hrvatske reprezentacije bio je od 1. siječnja 1994. do 1998., nakon SP-a u Perthu.

S hrvatskom je reprezentacijom osvojio srebrnu olimpijsku medalju u Atlanti 1996. i srebrnu medalju na Mediteranskim igrama u Bariju 1997. Bio je i trenerom juniorske reprezentacije bivše države kada je osvojeno zlato na juniorskom EP-u u Narboenu 1989. Prvak Hrvatske tri puta (1994., 1995. i 2002.), pobjednik hrvatskog kupa jednom (2001.), te pobjednik Kupa LEN jednom (2001.) - sve s Mladosti. S Triglavom iz Kranja osvojio je slovensko prvenstvo i kup (1991.).